

EXTRA WEEKBRIEF 13 mei 2020

De Weekbrief wordt
samengesteld door
Leo Fijen. Info naar
moniquefijen@hotmail.com
Zie ook
www.marthamaria.nl

NIEUWS UIT EIGEN GELOOFSGEMEENSCHAP
Vrouwen dragen de kerk, ook in
Maartensdijk. Daarom nog één keer aan hen
het podium in de dagen na Moederdag. Over
deze tijd, over hun kinderen en over voor- en
nadelen van deze coronacrisis.

JOS VAN CLEEF

'Het was en is een bijzondere tijd. We zijn eerst uitermate zorgvuldig en asociaal geweest. Dat moesten we wel zijn omdat onze dochter Lotte een beperkte longfunctie heeft. Met de minder weerstand en deze kwetsbare longen moesten we heel radicaal zijn en hebben we min of meer gekozen voor een huisquarantaine. Omdat beweging ook goed is voor Lotte en ze in huis haar conditie niet op peil kan houden, gingen we ook elke dag wandelen of fietsen. En als er tegenliggers opdoemden, gingen we er met een grote boog omheen. Zo zaten we in quarantaine maar hadden we ook ons verzetje. En in dit leven met een virus als onzichtbare vijand ontdekten we ook de voordelen van dit bestaan: het voelde soms als een retraite waarin ieder leert hoe je je weg kunt vinden met thuisonderwijs door Saskia, maar ook met huiswerk dat door Daan en Lotte gedaan moet worden. Zo hebben we onze weg gevonden en hadden we het ook goed met elkaar. Rust, eenvoud en huiselijkheid hebben ook hun charme. Het werd pas moeilijk toen de lockdown weer een beetje openging. Voor de corona wist je: alles mag. In de corona wisten we ook: niets mocht er meer. Maar nu zitten we ergens tussen in en dat vinden we best lastig. Is het verantwoord dat Saskia weer midden tussen kleuters zit en van alles kan oplopen? We hebben zelfs de longarts van Lotte geraadpleegd en hij heeft gezegd dat het

kan. Maar moeilijk is het wel. Zoals dat ook het geval was met de kerk. We missen de kerk als gemeenschap van mensen die elkaar ontmoeten. Ik mis de kerk als plek om te zingen. Dus ik vond het echt heerlijk om weer te kunnen zingen in de vieringen bij Martine. Ik heb dat zo gemist. Daarom is het fijn dat alles in juni weer voorzichtig op gang komt.'

GERDA SONDERMAN

'Ik heb een dubbel gevoel bij deze tijd. Want onze dochter Lieke is zwanger, maar we kunnen er niet naar toe. We zien elkaar via Skype, we appen ook en we bellen. Maar ik zou zo graag naar haar toe willen gaan en haar even fysiek begroeten. We zijn zo blij met deze zwangerschap en we kunnen niet naar onze dochter en schoonzoon toe. Dat is dubbel. Daarom is het extra mooi dat we vlak voor de lockdown nog bij haar zijn geweest en een vestje voor de baby hebben gegeven, met knoopjes erop die ooit op een babyvestje van Lieke zaten. Met de afbeelding van eendjes. Ik vind het zo fijn dat ik haar dat nog heb kunnen geven. De baby wordt verwacht in oktober. We hopen dat er nog momenten komen om elkaar wel te zien, maar we koesteren ook de gesprekken via Skype. Ik vind het nu wel saai worden. Zo saai dat als ik de weekbrieven ga wegbrengen naar ouderen die geen internet hebben ik altijd even de kerk inloop. Maar op een doordeweekse dag zonder liturgie is de kerk zo doods, zo somber, zo kaal. Ik vind het wel heel bijzonder dat ik heb mogen zingen in een viering die door velen rechtstreeks werd beluisterd. Ik voelde me toen extra verbonden omdat ik wist dat onze mensen thuis voor de computer zaten. In de afgelopen week is mijn tante in het klooster overleden, aan corona, 101 jaar oud. Ze heeft vier namen. Van huis uit

heet ze Theoduria, voor haar broers en zussen is ze Cato, wij als familie noemden haar tante Toos. Maar in het klooster ging ze door het leven als zuster Thea. Ze hield alles van onze familie bij, als religieuze van JMJ in Den Bosch. Ze stuurde kaarten of kwam zelf op bezoek. En nu ze gestorven is aan corona, mag bijna niemand naar haar toe. Dat is toch ook wrang: zo'n sociale en meelevende zuster die in eenzaamheid sterft en bijna niemand bij de uitvaart heeft. De dood kan soms onbarmhartig zijn. Ze had zoveel familie verdiend rondom haar uitvaart en bij het graf. Maar ik vind het mooi dat ik haar nu even kan eren met dit verhaal, zuster Thea. Ze wordt woensdag 13 mei begraven in Heeswijk-Dinther. Daar liggen alle zusters van JMJ.'

TINY DE GROOT

'Ik heb hectische weken achter de rug en ben doodmoe. Op het moment dat we als kinderen voor het eerst weer onze vader en moeder in het verpleeghuis mochten zien, begon mijn hond ook te jongen. Daardoor was ik wat te laat bij mijn ouders. Maar al wie ik zag, geen vader en moeder. We hebben daar nog een tijdje staan wachten buiten omdat we zo onze ouders zouden zien. Dat was bij gelegenheid van de 90^e verjaardag van mijn vader. Toen het te lang gingen duren belde het verpleeghuis: jullie vader en moeder komen niet naar het raam want we denken dat jullie vader corona heeft. Dat was 22 april.

Twee dagen later werd het bevestigd. Negen dagen later stierf hij. Ik heb nog in beeld kunnen bellen met hem en gezegd dat er tussen ons niets was om als vrij mens te kunnen sterven. Ik heb ook gebeden met mijn vader, een Onze Vader en een Wees Gegroet. Mijn moeder werd toen heel emotioneel omdat ze voor het eerst beseftte dat haar man kon overlijden. Daarop is de vrouwelijke dominee gekomen. Zij heeft een mooi afscheidsritueel voltrokken, met handoplegging, een kaars en persoonlijke woorden ten afscheid. Ik was daar niet bij, omdat ik het gevaar voor mijn klanten niet kon riskeren. Ik heb het allemaal wel beleefd in beelden via de telefoon. Bij het afscheid in het crematorium ging het zo goed. Iedereen heeft kunnen zeggen en doen wat hij of zij wilde: kinderen en kleinkinderen. Ik heb als laatste mijn vader die in het verpleeghuis elke zaterdag naar de kerkdienst ging mogen zegenen met wijwater en ik mogen voorbidden met een wierookstokje als teken dat de gebeden ten hemel konden opstijgen. Zo hebben we ook het Onze Vader gebeden en geluisterd naar het Ave Maria van Beyoncé. En zo werden we als kinderen en kleinkinderen verbonden in de liefde voor onze vader. Dat is een kostbare herinnering die mijn vader doet voortleven ook na zijn sterven. "

Misintenties zondag 17 mei: heer Theo Andringa; heer Johannes Bitter; heer en mevrouw Ben en Ida Hak – Ploeger; heer Ben Woorts; mevrouw Connie Zuk - van der Laan

Als u iemand wilt spreken of u hebt hulp nodig, bel dan met Corrie Bosman 035-5770924

Een viering bekijken en beluisteren uit de Jozefkerk in Hoogland, met een voorganger uit ons pastoraal team, kan via www.marthamaria.nl of www.katholiekamersfoort.nl

Zondagmorgen op NPO 2: 9.45 uur Geloofsgesprek, 10.00 uur Eucharistieviering